

განვითარების გამოცხადის 1999 წლის 26

ილონი

roland.jalagania@mail.ru

№338 (397) 3-10 ნოემბერი 2015 სახალხო მოძრაობა „სამებრელოს“ ორგანო 30 თებერვალი

სირსევილი ის კი არ არის, რომ მაგრავად ლავარაკოგან, არავად ისა, რომ დანარჩენი ეართვალება არ ვიზით მაგრავი ინა – აკაკი გაიცა

გაზეთი “ილონის” აპტორთა საყურადღებოდ!

ჩვენებან დამოუკიდებელი და გაურკვევებელი მიზანების გამო მოხდა გაზეთის ვებ-გვერდის დაგლოპა, რის მიზანადაც საიტის აღმინისტრაცია ასახელვაჲშე უვიდართვო შეღწევის მცდელობას.

აღნიშვნელის გამო შეიცვალა ჩვენი ელექტრო-ფოსტის მისამართი და 2015 წლის 28 ოქტომბრიდან იგი იშვება:

roland.jalagania@mail.ru

გთხოვთ გაითვალისწინოთ აღნიშვნელი გარემოება

ალექსანდრე ჭავია:

დარწმუნებული კარ და მეტიც – ზუსტად გიგი, თუ რა გზებითა და რა მექანიზმებით არის შესაძლებელი ავხაზების პროგლემის მოგვარება გვ.2-4

იმორ კეკელია: მასალები კოლექტის ტრაორინი ლექსიქონისათვის

ლაჯანურის ხეობის მრავალი ტოპონიმის ეტიმოლოგიური ანალიზი შესაძლებელია, მაგრამ გაუმჭვირვალე, ბუნდოვანი სახელწოდებებიც ბევრია...

პაარა ცხადაიამ, ამ საოცრად ენერგიულმა და მოუსვენარმა კაცმა, მუხლისაუკრელი შრომით თავი მოუყარა დიდიალ საველუტოპონიმიკურ მასალას. სოფელ-სოფელ, მთასა თუ ბარში, სიცივესა თუ პაპანაქება სიცხეში, ხშირად ალბათ მშიერ-მწყურვალი, „დაექებდა“ და ნამცეცებიყოთ აგროვებდა ადგილთა სახელებს, ვითარცა ობოლ მარგალიტებს... გვ.3-4

ბორის დავითაია:
ექვთიმე
თაყაიშვილის
ახლობლების
საფლავები
სამაგრელოში გვ.5

კონსტანტინე კაპანელი (ჭანტურაია)

რუსთაველის პოემის დასაწყისში მოცემულია მთელი ქართველი ხალხის საუკეთესო ნაწილის საუკეთესო საბრძოლო სურვილები, რომელთაც ატარებდნენ თამარ მეფის დროის საზოგადოების წარმომადგენლები;

გვ.7

დადა-
ეკლესიას
მოცვევილი
იორუსალიმის
ნივრე
სალოსავაზი

ზურაბ
კვარაცხელია:
მინდა
მივარათო
ჩემს
მემრელებს!
გვ.3

მების ქარდავას
შურისმიება?! –
რობორ აღმოჩნდა
შემზარავი
გიდეონასალა
უკრაინულ
საიტზე გვ. 6

კონსტანტინე კაპანელი (ჭანდურავა)

თამარ მეფის დროს არა მარტო დიდი გაჭრობა იყო, არამედ ვაჭრობისათვის ხელის შემწყობი დაწესებულებები – ინტადები და ბანკებიც კი არსებოდა, საიდანაც შეიძლებოდა ფულის მიღება მსხვილი ვაჭრობის საორგანიზაციოდ. დიდი ვაჭრები მონაწილეობას იღებდნენ სახელმწიფო საქმეებში: ზანქან ზორაბა-ბელი, ერთ-ერთი დიდი ვაჭარი თამარ მეფის ეპოქისა, მეფე-ქალის გათხოვებაში სახელმწიფო დავალებებს ასრულებდა.

თამარ მეფის განკა შინაგან წინადაღდების განვიცდის. ქართველი ფეოდალები არ არიან კმაყოფილობი ქალაქებზე უგვაროთა წამოწევით სახელმწიფო მართვა-გამგებობაში და მოითხოვენ, რომ მათ ჩამოერთვათ გიორგი III-ის მიერ ნაბოძები თანამდებობები; დიდგვაროვან აზნაურთა ნაწილი ყუთლუ არსლანის მეთაურობით იძრდების რა ძალაუფლების ხელში ჩაგდებისათვის, ემუქრება თამარ მეფეს და, საერთოდ, აბსოლუტურ მონარქიას. ბრძოლა კომპრომისით მთავრდება. ყუთლუ არსლანის აჯანყება იყო ფრონდირებული თავად-აზრაურობის საქმიანობა, რაც ნიშავრდა საქართველოს კულტურის წინამედინებისთვის შებრძოლებას და ფეოდალური იერარქიის გამაგრებას. ქართველი სახოგადო მოდვაწები და პოტები ქართველ მეფესთვის არიან, ფეოდალებს ებრძგიან და ამით საქართველოში პროგრესის საქმეს ემსახურებიან. უდავოა, რომ ისინი, ვინც იმ ხანებში მეფებს ებრძოლნენ, ქართველი კულტურის წინავლას ხელს უშლიდნენ და ცხადზე უფრო ცხადია, რომ მწერლები – შავთელი, ჩახრუხაძე, რუსთაველი ერთმართველობას უმდევრიან და ქებას ასხამენ. აქ ჩვენ გვაქვს ქართველი მწერლების

პოლიტიკურად მეტად საინტერესო პოზიცია, რომელიც განსხვავდება იმ პოზიციისაგან, რომელიც დასავლეთ ევროპაში გაყავთ იტალიელ ჰუმანისტებს - პეტრარქასა და ბოკაჩის; იტალიელი ჰუმანისტები, საერთოდ, ეგუებოდნენ იტალიელ ტირანებს, მხოლოდ ეკლესიასა და მონასტრებს ებრძოდნენ. თამარ მეფის დროს, ქართველი მწერლები აშკარად ებრძვიან თავკერძა ფეოდალებს; ქართველი ფეოდალების გულსაკლავად აწყიბილია რიტუალი და რითუალი და მდიდარი სტრიქნები, რომლითაც შავოელი ახასიათებს დავით აღმაშენებელს:

“შენ, გონიერო, გულისხმიერო,
თვით მეცნიერო, მეფევ ძლიერო,
მიუხდომელო, მიუწვდომელო,
მიუთხრობელო, წრფელ-სახიერო,
განათლებულო, განახლებულო,
გაპრწყინებულო, მზეო ციერო,
გაღადებულო, გაღომებულო,
კადა ალოათო, აუთ-ომიტიარო”

კელი გრძელსამო, გულ-დაბისისური! ჰდერით
პოეტი დიდი მუსიკალური ჰდერით
აწყობს მეფის სადიდებელ სტრიქონებს, რომელთაც დღემდე შერჩენია სილამაზე და შინაგანი რიტმული სიმღიღლე; ასეთივე ძლიერი ჰდერით არის მოცემული თამარის ქება ჩახრუხაძის მიერ, ხოლო რუსთაველი თავის პოემის შესაგალშივე მიზნად ისახავს ქვეყნად ხელმწიფის არსებობა იმით დაასაბუთოს, რომ ხელმწიფე დაკავშირებულია იმასთან, ვინც “შექმნა სამყარო ძალითა მით ძლიერითა, ზეგარდმო არსნი სულითა, ყვნა ზეციო მონაბერითა, ჩვენ, კაცთა მოგვცა ქვეყნანა, გვაქვს უთვალავი ფერითა”.

რესთაველის პოემის დასაწყისში მო-
ცემულია მთელი ქართველი ხალხის
საუკეთესო ნაწილის საუკეთესო საბრძო-
ლო სურვილები, რომელთაც ატარებდნენ
თამარ მეფის დროის საზოგადოების წარ-
მომადგენლები; პოემის სიუკეტურად
გაშლის პროცესში კი რესთაველი მიღის
გარკვეული ხაზით, როცა სიმბოლურად
ქაჯეთის სახით გამოჟყავს ქართველი ვეო-
დალების ციხე-სიმაგრეები. რესთაველის
პოემა დაწერილია პოლიტიკური მიზნებით
– თამარ მეფის საქმეებისათვის ხელის
შეწყობის სურვილით.

ასეთ პოლიტიკურ პოზიციას არ ესაჭიროებოდა რამენაირი ფორმის მწვალებლობისა თუ სექტის მხრიდან ეკლესიის წინააღმდეგ ბრძოლა, თუნდაც მათ არეოპაგელის შორეულ წარსულში დაკონსერვებული მოძღვრება პეტონოდათ საფუძვლად. ფსევდო დიონისე არეოპაგელის

შექმდო ოჟ არა ისეთ იდეოლოგიებს როგორიცაა მანიქეველობა და სუფიზმი რაიმე გავლენა ჰქონდა რესტავრაციის ეს-თემბირაურ-ფილოსოფიურ იდეაბზე? რესტავრაციის მთელი პოემა, როგორც ვთქვით აგებულია ქართული კულტურის სოციალურ-პოლიტიკურ მიმართებაზე და გზადაგზა პოეტი ქადაგებს არა ასკეტობას არა ადამიანის სურვილების გაქრობას არა წუთიერ ექსტაზისა და წარმაგლი გრძნობების აფეთქებას, არამედ ადამიანობას, კუმანურობას, მეგობრობასა და სიყვარულს. რესტავრაციის იდეაბი არაფრით არ წააგავს მანიქეველობას, არც სუფისტურ იდეოლოგიას; რესტავრაციი მოედო თავისი ცხოვრების ფილოსოფიით, თავისი გმირების მწვევლი განცდებითა და ძლიერი ინდივიდუალური სურვილებით დიდადადა და შორებული აღმოსავლეთის სხვადასხვა მოძღვრებას – ბუდიზმს, სუფიზმს მანიქეველობას – უველი ისეთ მიმდინარეობას, რომელსაც არაქართული ხასიათი აქვს. ქართული კულტურის დიდი ტრადიცია თავისი მატერიალური და სულიერი გადანაშევით, ქართველი ხალხის თქმებით მეტაფორებით ისე ახლოა რესტავრაციის გემოვნებისათვის, რომ პოემის კომპოზიციაში არსად არ არის კვალი ბუნ-

ღოვანების, გაურკვევლობის, თილისმცურ-
მისტიკური შეგრძნებების. პოემა გაშლილია
ნათელი, ადგილად წარმოსადგენი სიტუა-
ციებით, ადამიანურად სასურველი და
მიმზიდველი ქცევებით და ხასიათებით,
ძალიან ხშირად მისაბაძი, პირდაპირ სანა-
ტრელი მდგომარეობებით.

რუსთაველი კარგად იცნობს ინდოეთს, არაბეთს, ელინთა ქვეყანას და ხშირად ასახელებს, მაგრამ ადამიანური ქცევისა და ხასიათების გარკვევაში, კეთილშობილებისა და პატიოსნების, ვაჟაცობისა და გმირობის განსახიერებაში პოეტი ქართული ყოფა-ცხოვრების ნიადაგზე დგას, ქართველი ხალხის ზენ-ჩვეულებას მისდევს. თავის ესთეტიკურ-მორალური ფილოსოფია რუსთაველს მოტანილი აქვს არა ელინთა, ან ინდოელთა ქვეყნიდან, არა ირან-აალესტინის მიდამოებიდან, არამედ საქართველოს წარსულიდან. აქა-იქ თავის პოემაში რუსთაველი იმოწმებს პლატონის და ქრისტეს მოციქულების ნათქვამებს, „**ვისრამიანის**“ გმირებს, მაგრამ რუსთაველი არ არის მიმღვვარი არც პლატონის ფილოსოფიის, არც ქრისტიანობის, არც ბევრისტური მოძღვრების, არც „**ვისრამიანის**“ აგტორის. რუსთაველს აქვს საქუთარი ცხოვრების ფილოსოფია მდიდარი ზენიბრივი და ესთეტიკური მოსაზრებებით, სავსე ქართული ტრადიციის სიბრძნით, გამოცდილებით, ქართველი ხალხის ისტორიული კულტურით. ამბობენ, რუსთაველი ნეოპლატონიზმის მიმღვვარია; ნეოპლატონიზმი, როგორც ფილოსოფიური მოძღვრება, სხვა ქვეყნების მსგავსად, საქართველოშიც არსებობდა. ნეოპლატონიზმი როგორი ისტორიული მოვლენა ფილოსოფიის ისტორიაში. ნეოპლატონიზმის ფილოსოფია მსოფლიოში მიმოდიოდა სხვადასხვა სახით და შინაარსით: იყო ნეოპლატონიზმის ზოგადი თეორია სიყვარულის, სილამაზისა და იქრარქიის ცნებებით, რომელიც ჩამოაყალიბდა ლიკოპოლებლმა ფილოსოფოსმა პლოტინმა; იყო ნეოპლატონიზმი ქრისტიანობის სამსახურში, რომელიც აგრძელებდა პატრისტიკის ტრადიციას ფილოსოფიის ისტორიაში, მაგრამ ნეოპლატონიზმში იყო ისეთი ნაკადიც, რომელიც ცდილობდა პლატონის ფილოსოფიის და, საერთოდ, ელინური მითოლოგიის აღორძინებას.

კონსტანტინე პავლელი
(გაგრძელება იქნება)

„ნაციონალური განდის“ ხელისუფლებაში დაპრუნება სულ არ არის უფრვეს

ერთი შეხედვით ჩანს, რომ ნაცმოძრაობა
რეალური საფრთხის შემცველია. მას შემ-
დეგ, რაც საპარლამენტო, საპრეზიდენტო
და ადგილობრივ არჩევნებში საარჩევნო
კანონში თავისევე მიერ ჩადგებული, მათზე
მორგებული მანიჟულაციებით, ხელისუფ-
ლების უნითობით და, რაც მთავარია,
მათი 9 წლიანი კოშმარის მთავარი გამ-
პრაგვებულის ამერიკის საელჩოს დახმარე-
ბით მეორე ადგილზე გასვლა შემდეგს.
ამის მერე საცუთარ თავს დამჩაშავის ნა-
ცვლად, ქრთადერთი რეალური ოპოზიცია
უწოდას.

ერთი პერიოდი, ივანიშვილის პრემიერ-მნისტრის პოსტიდან წასვლის შემდეგ, თითქოს კოპაბიტაცია დასრულდა და ახლადმოსულდა ი. დარიბა შვილმა ომასიანად შეგგასსეხა: კოპაბიტაცია დასრულდა და, დროა, კველა დამჩაშავშმ ქაონის მთელი

မဝါဒ မပို့ဆောင်ရွက်နိုင် အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

ახალდა გენერალურმა პროეტორომა
შინაგან საქმეთა მინისტრობას ერთად გაე-
გრძელა წინა გენერალურობის გზა, მაგრამ
მან ფაქტების მოძიება ზევიდან კი არ
დაიწყო, მირითადი აქცენტი უფრო ისეთი
დაბალი რანგის ჩინოვნიკებზე გააკეთა
რომლებსაც შეეძლოთ უშეალოდ დამოწმე-
ბოდნენ ხელისუფლებას თავიანთი ძელი
„ბოსების“ მიერ ხადგნილი საქმეების
გამოძიებაში, რაც, ჩემი აზრით, შეცდომა
ანდაც დანაშაული იყო იყო. მაგალითად
შეს-ს თანამშრომელი 4 ოფის ფეხმიმე
ნინო ღუნდუა ერთი შეხედვით მხოლოდ
იმიტომ დაითხოვეს რომ ის და თენცაზ

არ შეიძლება არ შევეხოთ გიგი
უგულავას საქმესაც, სადაც გენპროექტ-
რატურა უნიათო, არაფრისმქნელად სტრუქ-
ტურად წარმოგვიდგა რომელსაც თითქოს
ყოფილი მერის საქმეზე არცერთი სერი-
ოზული მტკიცებულება არ გააჩნდა და
მხოლოდ პოლიტიკური გადაწყვეტილების
შედეგად შეაბრუნეს ციხეში. არადა, ეს
ხომ ერთად აღებულმა შეს-ში, პროექტ-
რატურაში, ტელევიზიაში, არასამთავრობო
ორგანიზაციებში შეგზავნილმა, ნაცმიძრაო-
ბის ფარულმა თუ აშკარა აქტივისტებმა
იმუშავეს, რომ ასეთი შედეგი დამდგარისე
და აშკარა ქერძბაცაცა, უგულავა რომელ-
მაც მრავალმილიონიანი ზარალი მიაკნა
ქალაქს, ტანჯულ პოლიტმსხვერპლად
ამოყვანო

ამიტომ, მე როგორც ქვეყნის ერთ ერთი
გულშემატკიფარი, კვეუბნები იმ ჩინოვნიკებს
დღევანდველი ხელისუფლებიდან, ვინც
ნაციონალებთან კოაბიტაციისკენ
გვიძინებს და გვერდს უვდის
სამართლიანობის აღდგენას, აძლიერებს
სააკაშვილს და მის კრიმინალურ გუნდს
(ბანდას), რომელთა საბოლოო მიზანი
ქვეყანაში უკანონობის განცდის დანერგვა
და დესტაბილიზაციის მოწყობა, რომელიც
ისედაც დაცემულ ქვეყანას საბოლოოდ
დაასამარებს – ვისაც ჩვენი აწევილი არ
მოსწონს, მიმიწუროთხებია იმათი დალაგე-
ბულისათვის... (მოთ უმეტეს, რომ მაგათი
„დალაგებული“ დღეს ხმელთაშუა ზღვის
ნაპირებს მიაპობს ცურვით!)

